

27

Pan Jezus przebacza grzechy

Cele katechetyczne

- pogłębienie prawdy o tym, że wszyscy jesteśmy grzeszni, ale Bóg chce nam przebaczać;
- kształtowanie postawy nawrócenia, pracy nad sobą i właściwej oceny samego siebie;
- wprowadzenie w tajemnicę spotkania z Jezusem w sakramencie pokuty i pojednania;
- uświadomienie realności szkody dla człowieka, jaką wyrządzają zło i grzech;
- ukazanie miłości Jezusa wyrażającej się w przebaczeniu grzechów.

Treści

- Jezus, uzdrawiając z chorób ciała, uzdrawiał z czegoś znacznie gorszego – z chorób ducha, odpuszczając grzechy (Jezus przebacza grzechy);
- wybrane fragmenty Pisma Świętego dotyczące przebaczenia grzechów przez Jezusa;
- negatywny wpływ popełnionego zła na człowieka;
- treść *Modlitwy Pańskiej*.

Wymagania

Uczeń:

- tłumaczy, kiedy, dlaczego i po co Jezus ustanowił sakrament pokuty i pojednania;
- rozumie i wyjaśnia, w jaki sposób człowiek może otrzymać od Boga przebaczenie;
- wyjaśnia znaczenie przebaczenia w życiu oraz przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa.

Postawy

Uczeń:

- dziękuje Bogu za możliwość uzyskania odpuszczenia grzechów;
- znając szkodliwość popełnionego zła, stara się unikać go za wszelką cenę;
- wzrasta w nim świadomość siebie, wagi własnych uczynków i własnej grzeszności;
- okazuje postawy skruchy i wdzięczności;
- pragnie żyć w stanie łaski uświęcającej.

Środki dydaktyczne

Podręcznik; Pismo Święte; piosenka; przybory plastyczne.

Metody dydaktyczne

Rozmowa kierowana; pogadanka; śpiew piosenki; odegranie scenki uzdrowienia paralytyka; wspólne czytanie Pisma Świętego; wykonywanie ćwiczeń z podręcznika i *Kart pracy*.

Korelacja z edukacją szkolną

- edukacja polonistyczna – przyjaźń między ludźmi: podaje przykłady przyjaźni, godzenia się z przyjacielem;
- edukacja muzyczna – wybrana piosenka religijna: śpiew „Panie, przebacz nam”;
- edukacja językowa – słownictwo: „przebaczenie”, „żał”, „stuła”, „ornat”, „konfesjonał”.

Propozycja realizacji

1. Rozpoczęcie modlitwą – *Akt żalu*.
2. Rozmowa o cierpieniach cielesnych oraz duchowych. Odczytanie tekstu z podręcznika i analiza: Jezus odpowiadał na potrzeby człowieka, zauważał te niewidoczne, np. potrzebę przebaczenia wynikającą z popełnienia grzechu.
3. Odczytanie Ewangelii o uzdrowieniu paralytyka – Mt 9, 5-6; Pan Jezus uzdrawia duszę i ciało. Zwrócenie uwagi na słowa: „Cóż łatwiej jest powiedzieć: *Twoje grzechy są ci odpuszczone*, czy

- też: *Wstań i chodź?* Otóż żebyście wiedzieli, iż Syn Człowieczy ma władzę na ziemi odpuszczać grzechy – rzekł do paralytyka: *Wstań, weź łoże i idź do domu*”. Wykonanie zadania 1 z podręcznika. Można odegrać scenkę uzdrowienia paralytyka.
4. Odczytanie fragmentu Ewangelii – J 20, 22-23: „Po tych słowach tchnął na nich [uczniów] i rzekł im: «Przyjmijcie Ducha Świętego. Jeśli czyjeś grzechy odpuszczicie, będą im odpuszczone»”; omówienie tekstu Ewangelii o ustanowieniu sakramentu pokuty.
 5. Uświadomienie uczniom, że w życiu doświadczamy wielu sytuacji, w których trzeba kogoś przeprosić, pojednać się z innymi – wykonanie zadania 1 z *Kart pracy*.
 6. Analiza tekstu *Modlitwy Pańskiej*, zwłaszcza fragmentu o przebaczeniu i odpuszczeniu grzechów – zadanie 2 z *Kart pracy*.
 7. Ponowne omówienie ustanowienia sakramentu pokuty; przypomnienie, że uczniowie przygotowują się nie tylko do Pierwszej Komunii Świętej, ale także do spowiedzi, do spowiadania się przez całe życie. Omówienie zadania 2 z podręcznika i ilustracji konfesjonałów, można pokazać zdjęcia innych konfesjonałów – wyjaśnienie, co jest konieczne, a co drugorzędne, gdy przepraszamy Boga i ludzi.
 8. Podsumowanie lekcji, śpiew pieśni „Panie, przebacz nam” – modlitwa przebłagalna, nauka modlitwy spontanicznej.
 9. Zakończenie: odczytanie zadania kierującego do *Domownika*, wycięcie paska z *Kart pracy* i wklejenie do dzienniczka ucznia.